

Liten julnovell

BETTAN HADE samlat burkar i två veckor utan att säga vad pengarna skulle användas till. Nu satt Benny och flinade mot henne tvärs över bordet.

Tjugo köttbullar med potatis, brunsås och lingon. Sallad och cocacola. Och så kaffe på det. Vilken fest.

– Det här var verkligen en schysst julklapp, sade han.

– Vänta du, det bästa kommer sen, svarade hon.

De kände sig inte lika utstirrade som de gjort när de först kom in i varuhuset. De flesta hade haft för bråttom för att ens lägga märke till dem. Det var trots allt julafton – sista chansen att shoppa. Sista ruset.

Bettan tittade på klockan. Snart skulle Ikea slå igen portarna. Prick på minuten tio i ropade kundradion ut att det var dags att pallra sig hemåt.

– Kom nu, sade Bettan.

– Fan, ska vi inte ta en påtår till? sade Benny.

– Lägg av, sade hon. Nu börjar det roliga.

Benny följde efter henne genom varuhuset. När de kom till hämtlagret vek Bettan av. Mitt i en varugång stannade hon och såg efter att ingen var i närheten. Sen drog hon in Benny bakom en stor kartong.

Hon lade handen över hans mun.

I två timmar satt de och tryckte bakom kartongen. Ingen av dem vågade säga ett knyst. Till slut var de säkra på att de var helt ensamma. Bettan rusade ut ur gången.

– Kom! ropade hon. Nu är hela varuhuset vårt.

Benny följde efter. Bettan plockade fram en lista ur fickan. Där stod en massa siffror och bokstäver nedklottrade. Det såg ut som nån slags koder. Bettan sprang in i en lagergång. Hon visste precis vart hon skulle.

– Hämta en vagn, kommenderade hon.

Hon hade valt en soffa, en Lysekil. Tyg Gobo blå. De rev av emballaget och körde ut den till en tom golvyta. Sen sprang de till nästa lagergång.

Fyra sektioner Billy-bokhyllor. Två Agen-fåtöljer. Ett Lack soffbord. Matta Selling. Golvlampor Basun. De byggde upp ett helt vardagsrum.

Benny skruvade och hamrade. Bettan planerade och förklarade.

Allra sist släpade de dit en säng. En 160-centimeters Sultan Harmoni, med sängstomme Narvik, täcke Dunört och påslakanset Benita. Rummet var färdigt.

Benny tog av sig alla kläder, och kröp ned under täcket. Bettan följde efter.

Hon lade sig på rygg och tittade upp mot varuhustaket nånstans där uppe i fjärran. Benny kollade in möblerna. De hade verkligen allt.

– Det här var den bästa julklapp jag fått i hela mitt liv, sade han.

– Shhh, sade Bettan.

De märkte aldrig det gråblå ögonpar som betraktade dem från tjugo meters håll.

Ögonen tillhörde väktare Kurt Svensson. Han hade upptäckt att en av rörelse-sensorerna i B-hallen gav utslag, och smugit sig in i varuhuset.

Kurt Svensson såg de eländiga paltorna som låg slängda på golvet bredvid sängen. Han såg de slitna skorna. Han såg det pryddligt uppbyggda vardagsrummet. De hade valt en Lysekil, precis som han.

Kurt Svensson tog upp sin fickdator och kopplade bort larmet.

– God jul, viskade han så tyst det bara gick.

Sen smög han försiktigt från platsen.

Mattias Göransson (f. 1972)

Novell i *Dagens Nyheter* 18.12.1998